

Naročnina za celo leto 2 K.

Posamezna številka velja 6 vin.

Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati vnaprej. Cena oznanil je za eno stran 64 K, 1/2 strani 32 K, 1/4 strani 16 K, 1/8 strani 8 K, 1/16 strani 4 K, 1/32 strani 2 K, 1/64 strani 1 K.

Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana.

Slava Tebi, ki si nas kmetje ljubili!

Kmečki stan, srečen stan!

Za oznanila (inserter) uredništvo in upravnštvo ni odgovorno. Uredništvo in upravnštvo je v Ptuju v gledališkem poslopu šte. 3.

Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo za-tonj.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vpslati.

Štev. 9.

V Ptuju v nedeljo dne 29. aprila 1906.

VII. letnik

Ljudstvo, davki, dolgovi in nova dopolnilna državno-zborska volitev na Spodnještajerskem.

Avstrijski državci so njeni državljani — in temu pač ne bode nihče ugovarjal — v prvi vrsti le — molzne krave, a vlada je dekla, ki jih oskrbuje, seveda zraven tudi moize. Ali ta dekla je jako slaba, nepredvidna dekla, kajti namesto, da bi molzla do dobra tiste svoje krave, ki imajo najbolj polno vime, vleče neprestano samo za vime tistih svojih suhih krav, katerim se je vime vesled preslabla krme in valed vednega molzenja že skoraj popolnoma posušilo. Ta državna dekla je namreč jako bojazljiva, ne upa si, da bi se lotila svojih debelih krav in njihovih polnih vimen — njihovih polnih kas, ker ve, da te dobro rejene krave znajo prav poštono bosti, brcati in ritati, ako se jih kdo dotakne, med tem ko isstradano, mršavo, suho kravo, ki že nima več skoraj nikake moči v sebi, čisto mirno stoji, naj se počenja ž njim kar si budi. Namesto torej, da bi naša država nalagala bogatim ljudem primerne davke (štibro), nalaga jih venomer šle ubogim ljudem, kmetu, obrtniku in delavcu. Da, kmet, obrtnik in delavec, o tem si dodobra že sam prepričan! Da pa boš to še bolj natanko sprevidel, da boš tudi spoznal, kdo je temu kriv, prečitaj pazljivo sledeče vrste!

Bogataš, ki ima, recimo, le 50 tisoč goldinarjev v kaki kasi na 4% naloženih, dobavlje vsako leto po dva tisoč goldinarjev obresti od svojega kapitala. In to brez vsakega dela, brez najmanjšega truda! In takemu bogatašu je država naložila, ker ga seveda naravnost

Kako se kmetje gulijo.

Nekdo je na dan Sv. Jerneja 24. avgusta stopil na priznico častivreden, svilosa fajmošter, raztegnil roke ter globoko vzdihnil. Ljudje v cerkvi ostrme ter se pogledujejo, misleč, kaj je le našemu fajmoštru? Ko si je starček nekoliko oddahnil, začel je svojim farmanom pridigovati tako le: „Ljubi mi bratje, drage sestre, danes obhajamo god sv. Jerneja. Življenje tega sv. mučenika je vam znano, danes pa vam bočem se bolj natanko razjasniti, kako so mučili sv. Jerneja. Živega so ga gullili, namreč živemu so kožo z njegovega telesa gullili. Predragi poslušalci, pomislite, kake hude bolečine so to bile!“

Sedaj pa za nekoliko časa starček obmolči, potem pa nadaljuje svojo pridigo. „Pri tem gullenju so imeli grozne nože, s katerimi so temu svetniku vlekli kožo čez utesa. Dragi mi farmani, kaj mislite, kdo ima danes tiste nože, s katerimi so rabeljni gullili sv. Jerneja? Tiste nože imajo dandanes prvaki dohtarji, da uboge kmete gulijo. Amen!“

Med tednom so ti dohtarji poizvedeli, kako je fajmošter pridigoval, ter mu naznanijo, naj prekliche prihodnjé, da dohtarji in hofrati nimajo ustih nožev.

Drugo nedeljo začne fajmošter, ko pride na priznico, tako le pridigovati: „Danes teden sem vam, ljubi farmani, pridigoval, da imajo dandanes dohtarji one nože, s katerimi so rabeljni svoje dni gullili sv. Jerneja, da vas, uboge kmete, z njimi gulijo. — V prvi vrsti prosim tukaj na sv. mestu prvake dohtarje odpusčenja ter preklicujem na ves glas: prvič, ni res, da imajo prvaki dohtarji tist nož, da bi uboge kmete gullili; drugič, res pa je, da jih imajo vragovi v peklju, da bodo z njimi prvake dohtarje gullili. Amen.“

čisto pri miru ni smela pustiti, kot letni davek — tako zvani rentni davek — celih 30 goldinarjev.

Oglejmo si zdaj kmeta! Kmet, ki si pridela s svojega zemljišča vsako leto dva tisoč goldinarjev — in taki kmetje so tako rekoč bele vrane — tak kmet mora plačati zemljiški davek, hišni davek z različnimi dokladami, dohodninski davek, osebni davek, deželne, okrajne in občinske doklade in Bog ve, kaj še vse, pa ne v znesku 30 goldinarjev, nikakor ne, temveč tak kmet plača najmanj okoli 90 goldinarjev vsega davka! In to ne da bi šel le kar po svoj dobiček, ne brez dela, ne brez truda, o ne, temveč si mora marsikatero kapljo obrisati s čela on sam, cela njegova družina, vsi njegovi odrasli otroci, vsi njegovi posli in nešteti delavci, ki so mu pomagali in sicer pomagali z naporom ter napenjali vse svoje moči pri trdem, mučnem, trudopolnem delu!

Torej tisti, ki ničesar ne dela, plača dvakrat manjši davek, kakor tisti, ki mora težko delati z vsemi svojimi od zore do mraka, da izsili iz zemlje svoj enako visok dohodek! Kje je tu pravica in kje je tu tista mera, s katero se meri po trditvah naših ministrov in po besedah, izvirajočih od — zgoraj, enakopravno vsem državljanom??

In dalje: Ko bi vendar vsi posestniki zemljišč plačevali vsaj enakomerne davke! Toda temu ni tako! Komur je dana priložnost, da potuje po deželah, recimo, po Češkem, po Moravskem, po Zgornjem in Nizjem Avstrijskem, ta najde zdaj tu zdaj tam velikanska posestva, ki merijo na stotine hektarov, katera pa so davka — prosta! Enega takega posestva lastnik je kaka cerkev, drugega eden izmed mnogoštevilnih nadvojvodov, tretjega zopet kak kloster, četrtega kak škof itd. itd. Ali niso tudi ti vsi ravno tako državljani kakor mali posestniki? Zakaj potem nimajo ti enakomernih plačil, zakaj se kréjo in krajšajo pravice ravno tistemu, ki težko dela za „državo“ t. j. za visoko gospodo?

Avstrijski kmet se sili od dne do dne bolj globoko v revščino in žnjim vred seveda tudi trgovec, obrtnik in delavec, tedaj se brez premisleka stiska ta suha, slaborejena, izmučena, izmolzena krava za vime in to se bo najbrž godilo tako dolgo, dokler se ne izsili zadnja kaplja krvi, dokler se ne zgrudi popolnoma onemogla na tla.

Velika množina kmečkih posestev je enaka hišicam, ki si jih postavila deca iz kvart. Samo le malo naj veter popihne in — hišice ni več!

Sicer se je za to preskrbelo, da ima kmetovalec prav „nizkokocni kredit“, da posameznik kakor tudi cele občine dobijo lahko toliko posojila, kolikor to dopušča vrednost njihovih posestev. To se pa pravi tako rekoč ogenj gasiti z oljem! Kmet tava iz enega plačila v drugo, iz enega dolga v drugega in tako je zares, žalibog, pričakovati, da tekom kakih 50 let ne bo ne enega prostega kmeta več!

Hipotekarni dolgovi vedno in vedno naraščajo, od leta do leta se vknjižuje več dolga na zemljišče, kakor je po gori navedenih razmerah tudi samo ob sebi umevno in vendar čuj, kmet, obrtnik in delavec, vendar niso vaši poslanci imeli nikakega usmiljenja z vami, v državnem

zboru so le prazno slamo mlatili in se zavoljo malenkosti pripravili z Nemci namesto, da bi bili krepko in odločno zastopali povrnitev ali tako zvano konvertiranje hipotekarnih dolgov.

Da se vam, kmetje, obrtniki in delavci, torej tako slabo godi, da vas neprestano molze vlada, temu krivi ste — sami, da, popolnoma sami in to zategadel, ker si ne izvolite takih poslancev, ki bi jim bilo na srcu res izboljšanje vaših, že skoraj neznosnih, obupnih razmer. Pri vsaki volitvi, bodisi v državno ali deželno zbornico, se ali nič po navadi ne brigate za volitev, ali pa slepo vsedete na limanice, nastavljene vam od vaših prvaskih, dohtarskih in farških voditeljev. Kar se tiče srednje- in gornještajerskih kmetov in obrtnikov, tam se je cela stvar obrnila že nekoliko na boljše, med nami pa itak veste, kako je!

Vzdramate se toraj tako rekoč še ob 12 uri, ne pripustite pri prihodnjih volitvah, da bi se iz kmečkih volilnih okrajev zopet poslali v zbornico zgol dohtarji, profesorji, ali pa celo duhovniki, ne in ne tako več, ampak izvolite si vendar enkrat take može iz svoje sredine, ki bodo imeli korajžjo, dovolj odločno nastopiti proti vladi in državnim krogom, tako da bodo vsaj za bodoče prisilili vlado, da bo ona merila zares tudi z eno in z enako mero tako bogatim svojim podložnim kakor ubogim svojim trinom. Še-le potem je vam upati, da se vam izboljša vaš položaj, še-le tedaj smete pričakovati, da neha brezvestno izkoriščevanje vseh tistih, ki se morajo z žuljavimi svojimi rokami boriti ne le za svoj obstanek, temveč za obstanek cele države. Še-le tedaj vam je upati, da ne bodo rastle venomer vaši dolgovi, da ne bodo rastle venomer vaši davki, ko bote imeli na mero-dajnih mestih, v državnih in deželni zbornici, take može, ki se ne vklanajo bogatašem, temveč se odločno potegujejo za blagor svojih volilcev ravno tako kakor bi to bil njih lastni blagor, ne da bi se pri tem bali jeze posameznikov, ne da bi se bali vetra, ki piha iz tako zvanih višjih in najvišjih krogov, iz krogov vlade in iz krogov razkošno se šopirajočega kapitalizma.

Kmet, obrtnik in delavec, držite trdno skupaj, poslužujte se svojih pravic, volite, naj že bode volitra kaka koli hoče, po svojem kmečkem prepričanju, ne pa, da bi slepo ubogali, kakor se je to godilo dosedaj, tiste, ki vas hočejo voditi, ki vas hočejo zastopati samo zaradi lastne koristi, samo v prid svojih lastnih, nikdar dovolj polnih žepov!

In to pokažite ravno zdaj, ko se bo dne 29. maja vršila dopolnilna volitev novega poslanca za 5. kurijo po ranjkem poslancu Žičkarju. Ne izgovarjaj se nikdar, kmet, obrtnik in delavec, z neopravičenimi besedami: Zakaj bi hodil k volitvi, brez mene bodo tudi naredili! To ni pametno, to je malomarnost, brezbržnost, politična nezrelost in stanovska zaspanost, ki se potem maščuje le na tebi samem! Vsek, kdor ima pravico voliti, naj se vselej, zlasti pa zdaj, pobriga in požuri na volišče, naj mu ni nobeno delo teli nujno in potrebno kakor vo-

litev. Tu pokažite svojo samostalnost, svojo napredno politično zrelost, da se znate boriti za svoje kmečke in delavske koristi.

In ravno pri tej prihodnji volitvi je vam treba jako dobro paziti. Ker so svoje dni v brežiškem okraju na nekem političnem zborovanju kmetje napodili klerikalnega agitatorja Korosca iz Maribora, ko je tam kandidiral za poslanca, so se zdaj prvaki in klerikalci, dohtarji in farji sporazumeli, kakor Pilat s Herodežem, ko se je šlo za Kristusovo življenje — tukaj pa, ljudstvo, gre za tvojo glavo in za tvoj obstanek! Ter so zopet nastavili prvaškega dohtarja, ki bo seveda trobil v klerikalni rog. To pa ne bo šlo in se ne bo zgodilo, ako naši napredni kmetje soglasno in močasto postopajo z geslom: Proč s farjem, proč s dohtarjem, mi hočemo za poslanca imeti moža iz svoje sredine! Vsakomur, ki vas od prvaške ali klerikalne strani pride zavoljo volitve nadlegovat, naj je kdorkoli, pa kratkoma odprite vrata in zagrmite za njim: Jaz imam svojo pamet in volim po svojem prepričanju in po svojih izkušnjah, farja in prvaškega dohtarja pa ne bom nikdar volil, teh sem že do grla sit, tista nista kmečka prijatelja, tista nimata srca za zatirano priprosto ljudstvo!

Najnovejše politične vesti.

Državni zbor. Dae 24. aprila so se v zbornici zopet zbrali državnozbornski poslanci. Pred tem so se vršila posvetovanja med klubovimi načelniki in se je sprejel sledeči red za državnozbornske razprave: 1. Zakon o vojaških taksah; 2. obrtni zakon; 3. zakon o hmeljarstvu; 4. zakon o krošnjarstvu. V prvi seji se je vlada izjavila o ogerskem vprašanju in o novem položaju, ki je tam nastal vsled imenovanja novega Weckerle-jevga ministerstva. O tej vladni izjavi se prične razprava. Potem mora zbornica rešiti zlasti prepotrebno obrtno postavo.

Potres v San Francisku. Leto 1906 se lahko imenuje leto nesreč, katastrof. Valed potresa na otoku Formozu in valed nesreče v rudniku v Courieresu je prišlo nad 1200 ljudi nenadoma ob življenje. Pri žrtvah ognjenika Vezuva v Italiji se doslej ne more natanko določiti število ponesrečenih in zopet tu moramo poročati o novi katastrofi, o grozovitnem potresu v mestu San Francisku, ki leži ob morju na zahodnem obrežju v Združenih severoameriških državah. Pred par dnevi še krasno, bogato, ponosno mesto (nesreča se je zgodila dne 18. t. m. ob petih rano), ki šteje 233.000 prebivalcev, je zdaj opustošeno, je zdaj žalostna razvalina. Cesar ni uničil potresa, ki je trajal 3 minute, je pokončal požar. V razvalinah je zasuto veliko človeških žrtev. Lepa mestna hiša (rotovž), ki je stala okoli 7 mil. dolarjev (55.000.000 K) je popolnoma podrt. Ne da se opisati strah in groza, ki se je lotila vseh prebivalcev. Ženske matere in otroci so v nočni obleki letali po ulicah in jadikovali, misleč, da je nastal že sodnji dan. Pri tej nesreči je prizadetih tudi veliko Slovencev, zlasti Belokranjcev, ki so se tam naselili.

Dopisi iz Štajerskega.

Od Sv. Martina pod Vurb. Ranjkega g. župnika smo pokopali in s tem smo za vselej pokopali tudi vse neljube dogodke, ki smo jih z njimi doživeli. O ranjkih se ne sme slabo govoriti in pisati. Ali nekatere osebe se močno trudijo, tisto seme sovraštva nadaljevati. V tem se odkljuje pred vsem znana farška podrepnica, ki je bila od farške strani ob neki priložnosti postavljena za vzgled vsem ženam, češ: ta je najpoštenjša in najbolj pobožna! Pobožna je ta oseba tudi lahko, ker najraje občuje s takšnimi, ki se jim pravi „plesnive device“, ki se v župnišču napijejo in domov gredé čez plote devajo. S svojim močnem pa se vedno prepira ter ga odganja, da si mora pri mirnih ljudeh službe iskati. Torej sedaj pričakujemo, da se bote predragučile in pobiljšale, ve farške podrepnice, da ne bodo vaši možje hodili odzdej znanprej z volovsko žilo v župnišču po svoje žene kakor se je to dozdaj godilo! Kaj pa ti, Mačekovca, čakaš v župnišču? Ali se ne boš odstranila? Čakaš, da pridemo mi možje po tebe? Ti, Jaka mežnar, se tudi spravi s poti, sicer bomo po

tebi tudi začeli štrigljeti. Mi smo klicali in smo bili nališani. Kličemo zopet: O Gospod, reši nas farške ku... Ti pa si pri tem misli, kaj si! Mi želimo, da naš čast. g. provizor prebivajo v čistem župnišču in da se odtlej vse gnile smeti odstranijo, naj naša župnija čista in snažna pričakuje novega čast. g. župnika.

Farani.
iz ptujске skofice. Podli napadi. Čudom se čudim, ko tolikokrat berem v podlih klerikalno-prvaških listih, zlasti v novem kranjskem pankrtu, nearamne in hudobne napade na poštene gospode. Pa še bolj se čudim, da tako pisavo državno pravdnistvo v Ljubljani pušča brez kazni, ker ravno postava take napade ostro prepoveduje v svoji cenzuri. Najbolj pa se čudim, da se ne najde cesarski minister, katerega naj vendar enkrat nemški poslanci podučijo o naših kričeih razmerah ter ga vprašajo: zakaj slovenski državni pravdnik ljubljanski take svinjarije in javni bojkot dovoljuje? Jaz mislim, da se bo tudi za take lumpe in podle, nizkotne duše, ki javno šuntajo nerazodno ljudstvo k bojkotu trgovcev, našla roka pravice! Ljudje vprašajo: zakaj vedno bolj vera peša in kdo je kriv teh žalostnih razmer? Ja za božjo voljo, saj vidiš, kaj ravno klerikalna stranka počenja z dobrimi kristijani, saj vidiš, kako nesramna gonja in kako nizkotno sovraštvo vlada v njihovi zagrizeni politiki!

Splošnovarni gospodje, ki vas tako nearamno napadajo, poslušajte malo moje besede! Jas stanujem v ptujskem okraju in poslušam pogosto pogovore vaših napadalec in nasprotnikov, pa čujte, ta banda, bolje rečeno, ti podli, nizkotni tepci vas ne bodo uničili, ker je prosto ljudstvo na deželi na vaši strani in ostro oboja njihovo hujskarijo ter se tem bolj obrača na vašo stran. To je tudi mene tolažilo, ker vidim, kako vas po krivem sodijo, kako vas brez vzroka napadajo nepoklicani lumpi. Sam sem bil, žalibog, pri tisti stranki, ali ločil sem se od teh tolovajev, ker sam sem se bal za svoje lastno življenje, ko sem poslušal v njihovi kovačnici njihove nakane in prihodnje namene. Ptujski gospodje, ne dajte se strašiti od teh zagrizenih lumpov, saj nimajo pika časti in poštenja v svojem popačenem srcu. Bodite stanoviti, odločni in miroljubni v prid našemu slovenskemu ljudstvu, ki je le zapeljano v sovraštvo do vas in že zdaj spoznava. Da vse to je le dohtarško-klerikalni švindl. Pomagajte nam v naših zadregah. vzbujajte nas v gospodarskem oziru, zahvalo in plačilo boste dobili, ako ne zdaj, pa enkrat od Boga, kateri bode drugače sodil kot ta častikradljiva, podla, nizkotna prvaško-klerikalna druhal. Jaz pa kličem: živeli ptujski gospodje v njihovem neustrašenem boju v prid naprednemu ptujskemu okraju, onim tepcem pa tu izrekam svoje najgorčnejše zaničevanje. Ako pa se še enkrat zgodijo, da bodo ti tepci ljudstvo šuntali k bojkotiranju trgovcev, potem brez pardona, brez usmiljenja naznanim njih nečastna imena v Štajercu, da svet izve, kazi vrugovi se nahajajo med prvaško-klerikalno bando.

Od Sv. Jurija na Ščavnici. Dragi Štajerc! Zadnja pridiga našega nemirnega podpibovalca kaplana Stubeha nas sili, da se proti njemu z vso ogorčenostjo v Štajercu pritožimo. Takoj, ko je prebral sv. evangelij, je začel udrihati po Štajercu, psovati domače Bračkijance in — čujte in strmite! — tudi ptujkega g. župana Orniga, ki je vendar znan zaradi svoje delavnosti in požrtvovalnosti tako kot mestni župan kakor tudi kot marljivi načelnik ptujkega okraja, čigar familija je v vsakem oziru vzorna in vse časti vredna, in vse to je trpelo mladone pol-drugo uro. Nekateri poslušalci so kleli, drugi so se smejali, vsem pa se je zdelo, kakor bi bil v cerkvi kak političen shod ali komedija, ne pa hiša božja in sv. cerkveno opravilo. Naš kaplan nas na prižnici tako hudo zmerja, strastno, nearamno napada, da smo bili sramote rudeči. Mi baje hodimo rajši v krmo kakor v cerkev. Sicer bi to bilo čisto naravno, kajti vsem se že tudi gnusi grdo obnašanje kaplanovo v hiši božji, ali mi vzlic temu radi potožimo v cerkvi svoje težave svojemu Stvarniku, ta kaplan pa nas iz cerkve podi. V naših familijah in pri naših sorodnikih proti nam šunta in ščnje, da je ljubi mir in zakonska zastopnost izginila in izginja iz naših prej mirnih in poštenih hiš. Vse

ljudstvo je skrajno ogorčeno zavoljo vsega tega in celo klerikalni pristaši kaplana zamerjajo zavoljo njegovih zagrizenih, nekrščanskih pridig na sv. mestu. Vse to je za duhovnika res žalostno, da pozablja vso dostojnost v cerkvi, vse to je krivo, da vera peša. In mi tu 1. vprašamo g. domačega župnika, ali se vse to morda godi z njegovim vodenjem, ali mar celo na njegovo povelje? 2. Dalje tu naravnost vprašamo veleč. g. dekana v Ljutomeru, ali so mu mar znane te žalostne razmere v naši fari, ali je mu znana zagriena klerikalna politika in nearamnost, ki jo rabi naša duhovščina na sv. kraju in s tem kali mir in hujska v naših familijah? Kaj hočete, veleč. g. dekan, storiti, da se tem vnebovpijočim krivicam enkrat konec napravi? 3. Kaj končno porečejo ekacelencu prezrični knez in škof v Mariboru na tako obnašanje naše duhovščine ki ji je vera deveta briga, politika pa vse, ki v cerkvi božjo besedo zlorablja in na mesto nje razširja in oznanjuje le hujskajoče besede, ki povzročajo večni nemir med poštenimi, treznomislečimi, naprednimi, dobrimi katoličani? Kaj bodo milostivi knez in škof storili proti taki duhovščini, ki išče svoj poklic v tem, da hodijo po hišah in abodih in tam s svojimi strupenimi jeziki širijo le sovraštvo ter podpihujejo ljudstvo do sovraštva do druge narodnosti, katerim je misel na prihodnji Narodni dom pri nas bolj na skrbi kakor hiša božja, za katero so pravzaprav poklicani in po cerk. postavi strogo obvezani! Hajkarija naše duhovščine je prikpela do vrhunca, zato tem potom prosimo ekacelencu prezv. knezoškofa, naj naredi red med svojimi podložnimi duhovniki, da se cerkev, hiša božja, dalje ne oskrunja. Z dosedajšnjim grdim obnašanjem naše duhovščine na prižnici se nam naravnost jemlje vera in se nas sili, da zavolje vere obupujemo. Mi tukaj slovesno izjavljamo, da za daljne posledice ne bomo in nečemo biti odgovorni.

Op. ur. Ja farani, tota pa je zopet lepa! Glej ga le hujsaka v duhovski suknji, koliko mu je mar za blaženi mir! In vse to se najbrže godi na povelje in z dovoljenjem g. župnika Kunce, ki je pred kratkem nekemu ptujskemu gospodu pisмено obljubil, naj posreduje pri vodstvu Štajerca sanj, da bo baje miroval in se obenem zavezal, da bo za vselej Štajerca in njegovo stranko pustil pri miru, da neče nikogar več žaliti, da želi postati zopet tisti mirni župnik, kakor smo ga spoznali pri nastopu njegove župnijske službe. Pa glej ga hujsaka, kako spolnuje dano obljubo! On sicer ne hujska več, pa rabi svojega zagrizenega hujsaka kaplana Stubeha, ki v njegovem imenu na prižnici — na sv. kraju — laja, psuje in divja proti Štajercu, Štajerčevi stranki! To je podlo, nesramno, predrzno in skrajno nizkotno in ni v čast niti sv. cerkvi niti duhovskemu stanu. Mi pa ti h koncu, Stubeč, zakličemo: Miruj z dobrim, drugače svet zve, kakaj so te spodili gospodje iz Ptuj!

Z Dunaja. Spoštovani list Štajerc! Ravno v 6. številki vašega lista ste mi dali priložnost nekoliko pogledati v domači kraj med vas, dragi mi rojaki, posebno v lepi fari Sv. Urbana v Slov. gor. Ginjeno sem čital vaš list, posebno na strani 4-5. Zakaj? Ker tam stoji, da vam, ljubi farmani, vaš kaplanček noče dati odveze! K areči ga ne poznam, a mislim si, da je brčkone dobra duša za politiko, ne pa za cerkvene reči. Ljubi znanci, imejte potrpljenje še par mesecev. Ne bo dolgo trajalo, da bi imeli duhovniki pravico farmane s prižnice obrekovati in psovati. Enkrat pride in priti mora tako zvani „kanceljparagraf“, po katerem bodo morali duhovniki na prižnici oznanjevati le božjo besedo, ne pa politiko. Obenem pa vam, ljubi, vsem skupaj kličem in polagam na srce, potegujte se za nemške šole, kolikor je vam mogoče, ker z nemško besedo ne bote več sužnji vaših farjev in prvaških dohtarjev. Jaz vam to govorim in pišem iz lastne izkušnje.

Prijatelj z Dunaja.
Od Sv. Barbare v Halezah. Ljubi „Štajerc!“ Ze precej dolgo je od tega, odkar si slednje poročal o našem „dobrem“ župniku Murkoviču. Ker res ni bilo tako dolgo o tem gospodu nič brati, bi morda ljudje mislili, da se je pobiljšal! A motili bi se! Murkovič je med tem še huji postal koj prej! Sledeče v dokaz! Spraznilo se